कीषात् विभन्नवनिमः परमनयाः प्रयोगः अन्ये भरतस्य माया शायं ऊचः मातरमेवं राञ्चलाभाय निष्ञ्य खदीषहरणार्थं मा ताम इगृहं गतवानिति माथार्थः। अपरः कश्चित् केकयों धिगिति जगाद धिकामयेति दितीया धिगिति निन्दायां त्रपर दत्य व एकवचनात् ऋला एव ले काः केकयीं निन्दति वहवसु राजानं केकयाः स्त्रीलेन खभावतामन्द्वृद्धिलं नृपखतु तथाविधसापि स्वीवचनाचातिश्रंश इति महान् देष इति याच्यते तेन प्रक्रमभ क्रीऽच न दीषावहः॥१०॥

गता वनं श्वाभविति रामः शोकेन दे हे जनताति मात्रं। धीरास्त तत्र चुतमन्यवीऽन्ये द्धुः कुमारान् गमे मनांसि॥११॥

गता॥ अ आगामिनि दिवसे वनङ्गता रामा भवितेति तास्ज नता जनसमूहः यामजनबन्धुद्रत्यादिना ताल् देहे दाधा कर्मण लिट् अतएक इलि खेला भाषलो पा गत इति भूतकालः श्वाभ वितेति भवियत्कालेन सम्बधमानः माधुः धातुसम्बन्धे प्रत्यया दति। चे तुत्रच धीराः ते चुतमन्यवा विगतशाकाः सन्तः कुमा रानुगमे कुमारख पञ्चाद्रमननिमित्तं मनां सि दध्ः कृतवन्तः राममन्त्रजाम इति निमित्तात्वर्षसंयोगे सप्तमीति। सीति कर्मणा योगात्॥ ११॥

गत इत्यादि। रामः श्वा भाविदिने वनं गता भविता इति हेताः श्रोकेन जनता जनसमूहाऽत्यर्थ देहे दग्धा दहे: कर्माण ठो तृफ

ज•म॰